

استاد عبادالله یوسف زاده :

تمام هم و غم مهندس نصیریان این بود که صنعت چرم ایران مستقل شود

تمام هم و غم مهندس نصیریان این بود که صنعت چرم ایران مستقل شود

دیدار عبادالله یوسف زاده به سال ۱۳۶۸ که برای استخدام در کارخانه چرم مغان در مقابل مهندس نصیریان قرار می‌گیرد، باز می‌گردد. دیداری که وی آن را شروع بهترین اتفاقات در زندگی خود می‌داند و معتقد است خود و تمام افرادی که با مهندس نصیریان در ارتباط بودند، به نوعی مدیون ایشان هستند. او در این گفت‌وگو تأکید دارد نجابت، اصالت و انسانیت، ویژگی‌های اصلی مهندس نصیریان است و کارهای اساسی و ریشه‌ای او کمک شایانی به صنعت چرم ایران حتی در عرصه‌های بین‌المللی کرده است.

عبادالله یوسف زاده متولد ۱۳۳۷، کارشناس رسمی استاندارد چرم، نویسنده ایرانی با حوزه‌های تخصصی چرم صنعت و تجارت، پوست (فرآورده) دباغی و رنگریزی، چرم صنعت و تجارت کنترل کیفی و... است.

در ابتدا از نحوه آشنایی‌تان با مهندس نصیریان بپایمان بگویید.

آشنایی من با مهندس نصیریان به آبان ماه سال ۱۳۶۸ برمی‌گردد که برای استخدام به چرم مغان رفتم و ایشان را برای یک مصاحبه حضوری در دفترشان ملاقات کردم. بعد از یک گفت و گوی نیم ساعته گفتند که شما از حالا استخدام هستید و کار من و این آشنایی از ۴ دی ۱۳۶۸ در چرم مغان شروع شد. چرم مغان در آن زمان نسبت به کارخانه‌هایی که وجود داشت، از هر لحاظ بالاترین استانداردها را داشت که مهندس نصیریان مدیریت آن را عهده‌دار بود. بزرگ‌ترین صفتی که من در ایشان به عنوان یک مدیر دیدم این بود که از پرسنل خود به شدت پشتیبانی می‌کرد. من آن زمان از چرم هیچی نمی‌دانستم و شروع کردم به ترجمه کاتالوگ‌های چرم‌سازی و هر جا اشکال داشتم از مهندس نصیریان راهنمایی می‌گرفتم، پس از ۶ ماه حدود ۵۰ کاتالوگ مواد مختلف شیمیایی چرم را ترجمه کردم. آنها را پاکتویس و صحافی کرده و خدمت

مصروف
کالای ایرانی
ضامن
اشتغال فرزندانمان

مهندس نصیریان بردم. ایشان خیلی خوشحال شد و برای من یک ماه حقوق پاداش داد و من را برای ادامه این راه تشویق کردند. از آن زمان تا امروز ایشان مشوق من بودند و فوت‌شان را فقدان یک حامی بزرگ می‌دانم. می‌توانم بگویم کار ایشان بود که مرا وادار کرد نسبت به مطالعه و تحقیق جدی‌تر باشم و نتیجه آن، امروز بیش از ۱۲ عنوان کتاب شده که در زمینه‌های مختلف چرم نوشته‌ام.

مهندس نصیریان را چگونه تعریف می‌کنید؟

از نظر اخلاق و رفتار ایشان نمونه و الگو بودند و من همیشه سعی کردم خودم را پایبند به اصول اخلاقی که از ایشان دیده‌ام باشم. به رعایت اصول بسیار مقید بود. اخلاق

فوقالعاده‌ای با کارگران داشت. من هیچ وقت ندیدم عصبانی باشند یا پرخاش کنند. در میان مدیران دولتی پاک‌دست‌ترین و با انضباط‌ترین بود حتی در انضباط مالی نیز عالی بودند. از همه بارزتر در خصوصیات ایشان سلامت فکری، نجابت، اصالت و انسانیت بود. من خودم را مدیون ایشان می‌دانم و نه تنها من، بلکه تمام دوستان از کارگران سطح پایین تا مهندسان ارشد همه اقرار می‌کنند که مهندس نصیریان یک الگوی ادبی و تربیتی و رفتاری بسیار والا هستند. این صفات بارز ایشان با هیچ کدام از مدیران قبل و بعد ایشان قابل مقایسه نبوده و نیست.

اقدامات و عملکرد مهندس نصیریان چه کمکی به صنعت چرم کشور کرده است؟

اقدامات و عملکرد ایشان بنیادی و اساسی بود. پس از استعفا دادن از چرم مغان و منتقل شدن به تهران، نخستین کارشان ثبت انجمن چرم ایران بود تا جایی که آن را عضو انجمن جهانی چرم نیز کردند. دومین حرکت مهم، مجله صنعت چرم بود که یک کار فرهنگی و اصیل بود که با تلاش‌های شبانه‌روزی صورت گرفت و از یادگاری‌های مهندس نصیریان است. در سال ۸۳ دوره‌های پودمانی آموزش چرم را راه‌اندازی کردند. این اولین بار بود که پس از مدت مدیدی که صنعت چرم محل آموزش نداشت، این آموزشگاه و واحد علمی کاربردی راه افتاد و مهندس نصیریان، بانی و پشتیبان بزرگ این مسئله بود. ایشان در تمام مجامع بین‌المللی صنعت چرم سعی می‌کرد، شرکت کند و با راهنمایی‌هایی که انجام می‌داد کمک بزرگی به این صنعت می‌کرد. ایشان اولین کارخانه ساخت چرم شترمرغ را ایجاد کردند که اولین واحدی بود که در ایران چرم شترمرغ می‌ساخت. پس از آن به چرم مشهد رفتند و سالیان سال به‌عنوان مدیرعامل و عضو هیئت مدیره فعالیت داشتند. ایشان همچنین رئیس کمیته فنی ایزو در ایران بودند و بنده هم به‌عنوان معاون در خدمت‌شان بودم که در آنجا توانستیم سه استاندارد جهانی پیشنهاد دهیم که هر سه پذیرفته و تصویب شد. هر آنچه درباره استانداردهای چرم تصویب شده زیر نظر مهندس نصیریان به‌عنوان رئیس کمیته صورت گرفته است. دقت نظر ایشان در هر سمتی که فعالیت کردند، جای تقدیر و تشکر فراوان دارد.

از نظرات و روحیه همفکری و همدلی ایشان خاطره ای دارید؟

یاد و خاطره مهندس نصیریان برای من که ایشان را استاد بزرگ خودم می‌دانم، همیشه زنده است. خاطرم هست سال اول که در چرم مغان بودم و هنوز خیلی چیزها را یاد نگرفته بودم، از سدی سازمان شیلات، پوست ماهیان خاویار را آورده بودند که روی آنها کار شود و بعد از مدتی مهندس نصیریان از من خواستند که مسئولیت این کار را برعهده بگیرم و من برای اولین بار روی چرم طبیعی کار کردم. بعد از ۹ ماه توانستم روشی پیدا کنم که

اقدامات ارزنده مهندس حسن نصیریان :

ثبت انجمن چرم ایران و عضویت آن در انجمن چرم جهان

راه اندازی و مدیرمسئولی نشریه صنعت چرم

بانی و پشتیبان برگزاری دوره های پودمانی آموزش چرم

در دانشگاه امیرکبیر با همکاری چرم مشهد

ایجاد اولین کارخانه ساخت چرم شترمرغ در ایران

ریاست کمیته فنی ایزو در ایران

و پیشنهاد ۳ استاندارد جهانی

غضروف‌های موجود در بدنه پوست ماهی‌های خاویاری را به نوعی نرم و دباغی کنم، آن روز که به این موفقیت دست یافتم با خوشحالی بسیار با همان لباس کار و سطلی که در دست داشتم به دفتر مهندس رفتم و با تشویق بسیار ایشان مواجه شدم، پس از آن ما توانستیم برای اولین بار در دنیا چرم خاویاری را بسازیم و برای ژاپن صادرات داشتیم. خاطره دوم از زمانی است که مهندس نصیریان در نمایشگاه چرم هنگ‌کنگ حضور داشتند و از آنجا یکسری دیسکتهایی که کاملاً بحث‌های علمی چرم‌سازی بود برای من هدیه آوردند که بسیار ارزشمند هستند و من هنوز از آنها استفاده می‌کنم.

نقاط ضعف صنعت چرم ایران از دید مهندس نصیریان چه بوده است؟

بزرگ‌ترین دغدغه مهندس نصیریان این بود که صنعت چرم ایران بتواند از حالت وابستگی به تکنیک و مواد خارجی‌رهای یابیم. متأسفانه امروز صنعت چرم ما مثل صنعت خودرو وابسته است و ما خودمان نمی‌توانیم نوآوری داشته باشیم. تمام هم و غم مهندس نصیریان این بود که صنعت چرم ایران مستقل شود که متأسفانه عمرشان کفاف نداد این روز را ببینند. ایشان بزرگ‌ترین نقیصه صنعت چرم را نبود آموزش برای شاغلان این صنعت می‌دانستند و تا آخر عمر پربرتکشان دنبال جبران این نقیصه بودند. در دهه ۷۰ با همکاری چرم مشهد و همکاری دانشگاه امیرکبیر تلاش کردند دوره‌های چرم‌سازی را در دانشگاه داشته باشند. دانشگاه امیرکبیر با کمک ایشان و دیگر دست‌اندرکاران حتی سیلابس‌های مربوط به دروس را نوشتند و قرار شد دوره‌های کاردانی و کارشناسی راه‌اندازی کنند، اما متأسفانه باوجود ایجاد تمام شرایط این اتفاق نیفتاد.

وقتی احساس شادی می‌کنیم، احتمال بروز رفتارهایی از قبیل زنده دلی

سخاوت، خلاقیت، مهربانی، شجاعت و همیاری بیش تر می‌شود

